

THƠ XUÂN CHU VĂN AN

春旦

寂寞山家鎮日閒，
竹扉斜擁護輕寒。
碧迷雲色天如醉，
紅濕花梢露未乾。
身與孤雲長戀岫，
心同古井不生瀾。
柏薰半冷茶煙歇，
溪鳥一聲春夢殘。

XUÂN ĐÁN

*Tịch tịch sơn gia trấn nhật nhàn.
Trúc phi tà ủng hộ khinh hàn
Bích mê vân sắc thiên như túy,
Hồng thấp hoa sao lộ vị can.
Thân dữ cô vân trường luyến tụ,
Tâm đồng cổ tỉnh bất sinh lan.
Bách huân bán lãnh trà yên yết,
Khê điều nhất thanh xuân mộng tàn*

(Dịch nghĩa: “Sáng mùa xuân”. Nhà trên núi vắng vẻ, suốt ngày thanh thoi. Cánh cửa phên che nghiêng ngả cái rét nhẹ. Màu biếc át cả sắc mây, trời như say. Ánh hồng thấm nhành hoa sương sớm chưa khô. Thân ta cùng đám mây cô đơn mãi mãi lưu luyến hốc núi. Lòng giống như mặt giếng cổ, chẳng hề gợn sóng. Mùi khói thông sắp hết, khói trà đã tắt. Một tiếng chim bên suối làm tỉnh mộng xuân.)

SÁNG MÙA XUÂN

*Nhà trên non vắng cảnh an nhàn
Phên cửa nghiêng che tiết lạnh sang
Mây biếc trời cao say chất ngất,
Hoa hồng sương sớm đượm miên man.
Thân như mây lẻ vờng non thẳm
Lòng tựa giếng xưa lặng sóng vàng
Hương gỗ thông tan, trà cạn khói,
Chim bên suối hót mộng xuân tàn.*

LS. NGÔ TÀNG GIAO

(chuyển dịch thơ)